

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Nagy bajok küszöbén.

Soká váratott magára, de most már itt van teljes szigorúságban a tél. Kihaltak lesznek a mezők, a puszták, de annál népesebbek a falusi viskók, ahova a szegény ember visszavonul, hogy elkucorogjon a melegben néhány hónapot, amíg ismét megjelenik az életadó, rügyeket fakasztó tavaszi napsugár.

De nem hangulatokat kell irni a télről, hanem komolyan, szárazon kell konstatálnunk, hogy ha eddig is nehéz volt a szegény ember élete télvíz idején, ugy ezek a bajok az idén megkoszodtak.

Már előre megállapítható, hogy a szénszükség és széndrágaság fogja legsúlyosabban sújtani a szerényebb anyagi körülmények között élő lakosságot. Az igaz, hogy a szénszükség olyan nagy, mint tavaly volt, az idén nem lesz, mert a nyár folyamán gondoskodás történt arra nézve, hogy mindenhol elegendő szén álljon rendelkezésre.

A hazai szénbányák a nyáron át megfeszített szorgalommal és zavartalanul dolgoztak. Baj csak akkor lehetne, ha megismétlődne a tavalyi keserves waggonhiány, ami ellen saj-

nos, még most sem vagyunk megóva, mert az új waggonok csak jövő tavasszal készülnek el. De ha lesz is szén, nagyon drága lesz, aminthogy drága már ma is. A pirszen (koksz) ára pedig oly magas, aminő még soha nem volt. Nincs is kilátás egyelőre rá, hogy a szén ára alább szálljon, miután a hazai bányák produkciója nem emelhető, új bányákat pedig csak most akar nyitni az állam, melyek azonban csak a jövő esztendő vége felé lesznek alkalmasak a szén kiaknázására.

Igy hát fűtőanyag dolgában elég rosszul állunk. De még rosszabbul állunk a takarmány és az élelmi szerek dolgában.

Az őszi nem szüntette meg, amint várták, az élelmiszerek drágaságát, egyetlen mezőgazdasági termék nem lett olcsóbbá. Sőt hozzájárul a helyzet súlyosbitásához az is, hogy valóságos takarmány hiány támadt az őszi nagy szárazság nyomán.

Rendes körülmények között a takarmányhiány maga után vonja a hus olcsóbbá tételét. Mert a gazdák kénytelenek marháikat eladni.

Csodálatos, hogy ezuttal a hus megmaradt a régi árak mellett, dacára annak, hogy a gazdálkodók nyakra főre adják el állataikat. Oka ennek az,

hogy állatainkat, mihelyt a piacra kerülnek, nyomban külföldre viszik, idehaza csak az alja marad. Az állatszálítási kedvezmények olyan előnyöket biztosítanak a külföldi liferánsnak, hogy olcsóbban szállíthatat Bécsbe, mint Budapestre.

Ugyanígy vagyunk többi gazdasági terményeinkkel is, melyeknek árai különben is nemzetközileg alakulnak ki.

A középsorsu embereknek is van mivel küzdenie, ha ezen a télen megakarnak élni. Hát még a szegény embernek, akikre nézve még a legenyhébb tél is a nélkülözés és nyomorúság sötét évadját jelenti? Sötétlen terjeszti óriási szárnyát Magyarország fölé a nyomor és össze kell fogni államnak, községnek, megyének, városnak és társadalomnak egyaránt, hogy a nyomorban sínylő emberiség küzdelmeit enyhítsék.

Sajnos, olyan szociális intézményeink, melyek hivatalból segítenek a nyomor, az éhség ellen, még mindig nincsenek. Ezért kell mindent a jótékonyágtól várni.

TÁRCA.

A BÖLCSESEG TANITÓMESTERE.

— Wilde Oszkár —

Már zsenge éveiben úgy betelék egész valója tökéletes isten-ismerettel, mint kivülseni másé. Még kis fiú volt, mikor jeles szülővárosának szentjei s jámbor asszonyai már csodálatára jártak s nem tudtak eléggé betelni azzal a bölcseséggel, mely beszédéből áradott. Mikor pedig szülői ujjára huzták a nagykorúság gyűrűjét s a férfikor öltönyét reáadták, megcsókolták őket, elment a szülői háztól nyakába vette a világot, hogy hegyen-völgyön Isten nevét hirdesse. Mivelhogy akkortájt még nagy számban voltak emberek, kik Istenről jóformán soha vagy csak nagyon keveset hallottak s hamis isteneknek áldoztak, kik berkeikben élve, híveikkel vajmi keveset törődtek. Arccal kelet felé fordulva, utnak indult. Lába sarutlan vala, miként a szenteké. Övéről bőrtáska s égetett agyagkorsó csüngött alá.

És amint vándorol vala az országuton, szíve megtelék örömmel. Ez az öröm pedig az Isten ismeretéből fakadt vala. Nyomban is megnyílik és Isten dicséretét zengedezé.

Hosszu vándorlás után egy különös országot ére, mely sűrűn vala behintve városokkal. És végigjára tizenegy várost, melyek-

nek egyike völgyben fekvék, másika nagy folyó partján álla, harmadika pedig dombon épül vala. Minden városban talála oly tanítványra, aki őt szerettel övezi vala és követé, bárhova méne. S mindenütt nagy tömeg nép jár vala nyomában. És Isten ismerete szétáradta az egész országban. Megtére pedig nem egy fejedelem is. A papok azonban, akik a templomokban bálványoknak szolgálnak vala, kezdék észrevenni, hogy kenyér nélkül szükölködnek. Mikor megverék dobjaikat senki vagy csak nagyon kevesen jönnek páváikkal, amint ez ősidőktől szokás vala közöttük.

Azonban mennél többen követték s menél inkább szaporodott vala tanítványainak száma, annál mélyebb szomorúság ült az ő lelkére. De nem tudta vala, honnét e nagy szomorúság. Hiszen mindig csak Istenről beszélt, abból a mély-mély ismeretből merítve melyet maga Isten oltott vala lelkébe.

Egy este kimenvén a tizenegyedik városból, — ez egy armeniai város vala — tanítványai és nagy népsokaság követték őt. Ő pedig felmenvén a hegyre, leüle egy sziklára; tanítványai körülállák; míg a nép a völgyben térdel vala.

Kis vártatva fejét tenyerébe hajtva, sirni kezdé és szóla önlelkéhez: Miért vagyok én oly szomorú, mintha minden tanítványom egy ellenségem volna?

És felele neki az ő lelke, mondván:

— Isten eltölte téged az ő tökéletes ismeretével, te pedig ez ismeretet tovább terjesz-

téd mások között; a drágakincset megosztottad; a varratlan köntöst széjjeltépted. Aki bölcsességéből ad, önmagát szegényíti. És ez az ember hasonló ahhoz, aki kincsét rablónak adja. Isten talán nem bölcsőbb nálad? Ki vagy te, hogy az Isten titkát tovább adni merészeled? Egykor gazdag valék, de te kifosztottál. Egykor látám Istent; de te elföldted előlem orcáját.

Ezzel megint sirdogálni kezdé. Érzé, hogy lelke igazat szóla. Ő Isten ismeretét másokra pazarolta vala s olyanná lön, mint az az ember, ki Isten ruháját viseli ugyan, de hite oly mértékben fogyatkozik, amily mértékben nő követőinek száma.

És szól vala önmagához: Többé soha nem beszélek Istenről; mert aki bölcsességét megosztja, önmagát kifosztja.

Kevés órával később tanítványai jövének hozzá s térdet hajtva kérék: Mester, beszélj nekünk Istenről. Tudjuk, hogy egyedül a te birtokodban van az a tudás, mely másnak nem sajátja.

Ő pedig felele nekik, mondván: Szivesen beszélek nektek bármiről az égen-földön; de Istenről nem szólhatok többé. Sem most, sem később nem fogok nektek Istenről beszélni.

Erre mindnyájan felzudulnak vala s mondák neki: Te hoztál minket a pusztába s mi hallgattuk szavadat. Éhesen akarsz tán benünket s a népsokaságot elbocsátani?

És ő felele: Soha többé nem fogok nektek Istenről beszélni.

Ujdonságok.

— **Törvényhatósági választások.** A mindszerenti kerülethez tartozó Mindszent, Nagymágocs és Derekegyháza községeknek országgyűlési képviselőválasztásra jogosult polgárai e hó 5-én d. e. 9 órától d. u. 4 óráig tartó időközökben választották meg a következő 6 évi időtartamra jogosultsággal bíró képviselőiket. A választás, melynek vezetői, egymást főlváltva, Kádár Szilveszter plébános és Tary István főszolgabíró voltak, szinte példátlanul álló érdeklődés mellett, s kifogástalan rendben folyt le. Beadott összesen 337 szavazatot, melyek közül Basa József 232, Koncz Lajos 228, Keresztes Ferenc 176, Korom Gáspár 134, Mácsay Lajos 128, ifj. Gyovay Bernát 101 és Wimmer Károly 5 szavazatot nyertek. Nagymágocsról 47-en, Derekegyházáról 25-en és Mindszentről 255-en szavaztak. A törvényhatósági bizottság tagjai lettek tehát: Basa József, Koncz Lajos és Keresztes Ferenc; az eddigiek közül pedig kimaradtak: Mácsay Lajos és Korom Gáspár. A választást Bertók János vendéglőjében kedélyes társasvacsora követte, ahol — természetesen — pohárköszöntőkben sem volt hiány.

— **Községi közgyűlés.** November havi rendes közgyűlését e hó 7-én tartotta községünk képviselőtestülete. Főbb tárgyai voltak: 1) A Kossuth-muzeum támogatására megszavaztatott 10 korona. 2) Az iparostanonc iskola szervezése tárgyában kiküldetett egy 12-ös bizottság. 3) Az iskolamulasztási bírságokat illetőleg arra kéri a közig. bizottságot, hogy azok kirovását, avagy elengedését az iskolai gondnokság bírálja el, ne az előjáróság. 4) Zámbo Lajos a külterületen teljesített szolgálataiért 15 korona külön jutalomban részesül a fogyasztási adók pénztárának terhére. 5) A községi rendőrség téli ruháit ezután is három évre kapja, nem a kérelmezett két évenként. Szegény rendőreink csakugyan szerencsétlenek kérelmeikkel. Rendszerint azok az urak tagadják meg kívánságaikat teljesítését, akik maguk is legjobban tudhatnák, mily nehéz a mai világban az

olyan egyének megélhetése, akik a nagy munkabérek dacára nem segíthetnek sorsukon.

— **Koncz Lajos jubileuma.** Koncz Lajos, községünk általánosan becsült és szeretett jegyzőjének 30 éves szolgálati évfordulóját ma ünnepli meg Mindszent község közönsége. A jubiláris ünnepély délelőtt 11 órakor a község háza tanácstermében diszközgyűléssel kezdődik. Ezt ebéd követi, melyet Zánthó Kálmán jőnevű vendéglője szolgál fel. Az ebédre előjegyezni lehet ma, vasárnap délelőtti 10 óráig Antal András jegyző urnál, akinél az aláírási ivaik vannak. Halebédért, pecsenyével a résztvevési díj 4 korona, borjupaprikásért pedig 1 kor. 40 fill. Mint az eddigi aláírások mutatják, a bankett elég népes lesz, ugy a községi, mint a tanyai polgárság szép számban akarja kivenni osztályrészét az ünnepelésből. Néhányan jobban szerették volna, ha a bankett este tartatik meg, de ez a vidékről nagy számban jövő vendégeknek kissé kellemetlen lett volna, mert akkor hétfő előtt nem utazhatnának haza.

— **Beszámoló.** Vörös falragaszok jelzik, hogy Mezői Vilmos, a szegvári kerület orsz. képviselője ma tartja a piactéren beszámolóját.

— **Nehéz pénzügyi viszonyok** uralkodnak országszerte, mely ugy az üzleti, mint a magán-életben mindinkább érezteti nyomasztó hatását. A hitelnyújtás általánosan meg van szorítva, a hitelek lépten-nyomon megvonatnak. Annál örvedetesebb jelenség, hogy ezen körülményekkel ellentétben nagy takaréknak oly kedvező helyzetben van, hogy a hozzá forduló hitelgényeit akadálytalanul képes kielégíteni és pedig — mint értesülünk — tekintet nélkül az országos pénzpiac válságos helyzetére, állandóan mérsékelt, sőt kedvezőnek mondható kamat fölszámítása mellett. Bizonyára egyedül alkalmas mód ez arra, hogy a kölcsönre szoruló helybeliek ne vidéken keressék az olcsónak hirdetett, de ilyenkor annál drágább kölcsönöket s hogy a szolid intézet áldásosnak mutatkozó működése nyomában a szorongók enyhülést leljenek.

— **Tisztujtás a megyében.** Csongrád-megyében december 21-én tartják meg Kelemen Béla dr. főispán elnöklete alatt az ál-

talános tisztujtást. Cicatricis Lajos dr.-t, a vármegye népszerű alispánját, előreláthatólag egyhangulag fogják megválasztani s mint a hangulat mutatja, a többi régi tisztviselő is megmarad állásában.

— **Választási utóhangok.** Széltében, hosszabban azt beszéljük, hogy egyik kibukott megyebizottsági tag, nagyon megnehezelt a mellőztetéseért és megnehezelt különösen Koncz Lajos jegyzőre, aki merészkedett magát megválasztani hagyni. Amily különös, ép oly hihetetlennek tűnik fel előttünk ez a hír. Mert hiszen nincsen az sehol se megírva, hogy Koncz Lajost választották meg Korom Gáspár helyett. Éppen ugy mondhatjuk, hogy Basa József buktatta ki. És emiatt hogyan lehet a megválasztottra haragudni? Miért nem a választókra haragszik? Avagy azoknak is vesztét keresné, ha tudná, hogy kik szavaztak ellene? Mégis csak jó a titkos választás; mennyi választó épsége marad meg így a maga valóságában. Mert hát amiatti felindulásában, hogy Koncz Lajos a jelöltetés ellen nem tiltakozott — hír szerint — Korom Gáspár és hitsorsosai üldözést forralnak az ellen az ember ellen, akinek ünnepeztetését éppen maga Korom Gáspár kezdeményezte, indítványozta a község képviselőtestületében. Akkor meglátta a 30 éves szolgálatu jegyző érdemeit, a jelölés óta pedig hályog borult szeméire. Am bujjon ki odújából az ember-husra éhezők hada, készen várják őket, nem ijednek meg a mumustól.

— **A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet** e hó 3-dikára meghirdetett rendkívüli közgyűlése, amelyen kimondandó lett volna, hogy a szövetkezet belép az Országos Központi Hitelszövetkezetbe s ezentul mint annak fiókja kíván működni, nem volt megtartható azon okon, mert nem jelent meg elegendő részvényes. A részvétlenségből azt lehetne következtetni, hogy a részvényesek nem igen rajonganak az országos hitelszövetkezetbe való belépésért s inkább hajlandók megőrizni eddigi függetlenségüket, amelyben a vezetőség eddig is meg tudta óvni a részvényesek vitális érdekeit. Hát szó ami szó, nagy értelme nem is lehet az átvedlésnek az oly községben, ahol a kisemberek éppen nem panaszkodhatnak arról, hogy uzsorás egyének avagy intézetek szipolyozzák, mert tudvalevő, hogy

A tömeg pedig morogni kezdte s mondá: Te hoztál minket a pusztába. De nem adtál eledelt, hogy ehetünk volna. Azonban szólj nekünk Istenről. Ez elegendő leszen nekünk.

Ő azonban nem válaszol vala nekik. Tudja vala, kincsétől fosztaná meg magát, ha Istenről szólna nekik.

Tanítványai tehát szomorkodva eltávoznak mellőle. A tömeg is visszatér vala hajlékaiba. Sokan pedig megfogyatkoznak az uton.

És mikor már egyedül vala, felállá, arccal a hold felé fordula s vándorolni kezdé hét holdtöltéig, miközben senkit meg nem szólíta és senkinek választ nem ad vala.

És mikor a hold hetedszer megtelt, elérkezék egy pusztába, melyet itt a „nagy folyam pusztájá“-nak neveznek. Ott találá egy barlangot, melyben hajdan egy centaur lakott vala. Itt vőn tehát lakást. Sásból gyékényt fona fekvőhelyül s remetévé lőn. És minden órában magasztalá Istent, ki neki megadta, hogy róla s az ő nagyságáról valamelyes ismerettel birhatott.

Egy este, midőn barlangja előtt ül vala, melyet lakásává alakított át, egy vad de szép arcu ifjut pillantott meg, aki szakadozott ruhában, üres kezekkel ment el előtte. Az ifju minden este üres kézel távozik, reggel pedig biborral s drága ékkövekkel megrakodva tér vala vissza. Kalóz vala, aki a kereskedők karavánjait fosztogató. A remete ránézett s megsajnálta őt; de egy szót sem szólt hozzá.

Tudta ugyanis, hogy a ki beszél, elveszti hitét.

Egy reggel, midőn az ifju biborral s drágakövel terheltlen jött haza, megáll vala, öszszerancolá szemöldökét s lábával mintegy homokba gyökerezve, így szóla a remetéhez:

Miért nézesz reám, valahányszor elmegyek barlangod előtt? Mi az, ami szemeidben látok? Így még ember nézett nem reám. Te-kinteted szur és zavarba ejt.

Mire a remete felelvén mondá:

— Mit szememben látsz, az szánakozás. Erre az ifju gunyosan nevetett s keserű hangon kiálta a remetére.

Nekem kincseim s biboraim vannak, te pedig gyékény-nyoszolyán fekszel. Mikép szánakozhatol tehát rajtam? Mi az oka, hogy részvéttel vagy irántam?

— Sajnálak — mondá a remete — mert fogalmad sincs Istenről.

— Hát aztán azaz isten-ismeret olyan nagy kincs volna? — kérdezé az ifju a barlang nyílásához közeledve.

— Nagyobb kincs az a föld minden kincsénél s biboránál — volt a remete válasza.

— S neked tán birtokodba van e roppant kincs? — kérdezé a fiatal kalóz még közelebb lépve.

— Egykor én is birtokába valék — felelé a remete. Tökéletes ismerettel birtam Istenről. De balgaságomban megfosztott tőle; mert megosztám azt másokkal. Ami azonban megmaradt belőle, az is drágább előttem minden kincsnél, minden bibornál.

Ezek hallatára az ifju eldobá magától drágaságait, melyeket kezébe tartott s egy rövid, görbe acélkardot rántva elő:

— Ide azzal az isten-ismerettel, mely birtokodba van — kiálta — különben megöllek! Miért is ne vehetném életét annak, ki nálam nagyobb kincs birtokosa?

A remete pedig karját kitarva felelé.

— Nem volna reám nézve jobb, Isten legbenső lakába lépni s ott őt magasztalni, mint e világon élve róla mitsem tudni? Ha akarod tehát, oltsd ki életemet, de az Isten ismeretét oda nem adom.

Most a fiatal kalóz letérdelt s könyörgésre fogta a dolgot. Hiába. A remete nem volt hajlandó Istenről beszélni; még kevésbbé kincsét megosztani.

Az ifju kalóz felállt tehát és így szóla a remetének:

— Legyen hát akaratom szerint. Történjék bármily velem, elmegyek a „hét főbün városá“-ba, mely három napi járőföld ide. Ott majd adnak biboraimért örömet s kincseimért élvezetet. És vevé biborát és drága ékköveit és sietve eltávozik.

A remete pedig följajdula és kérve könyörögve követé őt. És három napig járt nyomában az országuton s egyre kérte, hogy forduljon vissza s ne menjen a „hét főbün városá“-ba.

Az ifju visszanéze a remetére s így szóla hozzá:

Odaadod-e isten-ismeretedet, mely drágább

valamennyi intézetünk működése a lehető leghumánusabb irányu s lakosságunk éppen nem érzi a máshol nagy hullámokat verő pénzdrágaságot. — A kistakarék igazgatósága a jövő közgyűlést, mely tekintet nélkül a megjelent részvényesek számára, az alapszabályok értelmében határozatképes lesz, e hó 17-ére tűzte ki. Az erre vonatkozó meghívó lapunk utolsó oldalán található.

A szegedi árvíz emléke. Szeged városa köemléket emeltet azon a helyen, ahonnan huszonyolc esztendővel ezelőtt az árvíz elöntötte az egész várost. A diszes emléket még az idén elhelyezik és felavatják. Az emlék felirása ez lesz:

1879. március 12-én éjjel egy óraker ponton törte át a gátat a Tiszának a petresi védvonalon kiömlött árja, romba döntve a várost, amelyet I. Ferenc József apostoli király teremtő szava, a világnak és az országnak részvéte, a polgároknak erélye romjaiból újra kiemelt. Isten áldása legyen e városra és ujjáalkotóin!

— **Szünet az iskolákban.** E hó 7-én az iskolai tanítások ismét megakadtak, mert fűtőanyag nem volt, a hidegben való tartozkodás pedig kényelmetlen, sőt káros hatású is. Mint tudjuk, a község köteles az iskolákat fűtőanyaggal ellátni. Valóban el lehetett volna várni a tavalyi szén- és kokszmizériák után azt, hogy községünk idejekorán gondoskodik a téli tüzevalóról s nem nehezíti meg ilyen váratlan mulasztások által ugy a tanítóknak mint a tanulóknak az iskolázást. Értesülésünk szerint e hó 11-én a tanítások ismét megkezdődnek, mert intézkedés történt, hogy azon időre a tantermek ha kokszzsal nem is, de fával befűtessenek.

— **Az ember téli álma.** Schmidt Richárd, az ismert indologus, könyvet írt a fakirokról s munkájában érdekes fejezetet szentel az ember téli álmának. Elmondta a többek között Yogin Haridas fakir esetét is, amely évekig, sőt évtizedekig volt vitatkozás tárgya. Schmidt az esetet Ventura francia tábornoknak alábbi jelentése alapján ismerteti: Amsitsásban 1837-ben történt, hogy egy negyven éves hindosztán fakir Ranjit-Singtől azt kérte, hogy temessék el elevenen s hagyják

minden bibornál s drágakőnél? Ha megigéred, nem lépem át e város kapuját.

De a remete egyre azt hajtogatta:

— Mindenemet odadom, amivel bírok, csak ez egyet nem. Mert meg van tiltva, hogy ezt másnak adjam.

És a harmadik nap alkonyán elérkezének a „hét fő bűn városá“-nak skárlátvörös kapulához. A városból hangos kacaj lármája hallatszott ki. Mire az ifju kalóz válaszul maga is felkacagott s már-már zörgetni akart a kapun, de a remete előugrott, megragadta őt ruhájánál fogva s így szólt:

Nyujtsd ki kezeidet, öleld át nyakamat és szorítsd ajkamhoz füledet s neked adom ami még megmaradt bennem az Isten ismeretéből.

Az ifju kalóz megállt.

És mikor a remete közölte vele Isten ismeretét, nyomban a földre esék és sirva fakada.

Ekkor a várost és az ifju kalózt mély sötétség fedte el előle. Többé senkit nem látott.

És amint ott fekvék sirva, ugy tetszék neki, mintha malaki mellette állt volna. Annak pedig, aki mellette áll, érc lábai valának: haja pedig oly puha mint a gyapju selyme. És felemelé a remetét és így szola vala hozzá: Edeigél tökéletesen ismerted Istent; ezután tökéletesen fogod — szeretni. Miért sirsz? S ezzel megcsókolá a remetét.

Angolból ford.: Hardy Ernő.

sirjában negyven napig. Akkor ássák ki s ő még életben lesz. Runjit-Sing teljesítette s az ő kerti háza és az amritseri erőd között sik földön egy kis házat építettek, amelyen nem volt ablak, csak egy erős ajtó. A kijelölt napon a fakir beállított s csak azt kérte, hogy az eltemetésnél és a kiásásnál szolgálja mellette legyen, mert ezt megtanította arra, hogy mitévő legyen. Kérését méltányosnak találták és teljesítették. A fakir husz napig készülődött temetésére s ez idő alatt szakadatlanul megfigyelték. A husz nap alatt csak tejjel táplálkozott s annyi keserű vizet pótló anyagot vett magához, hogy belei teljesen kiürültek. A temetés napján valamennyi szirdár megjelent a kis házban, s mindannyian nagy érdeklődéssel nézték végig az élő ember eltemetését. A fakir viaszszal kenette be testének összes nyílásait s lassan-lassan befelé kezdett lélekezni. Egyszerre csak elvágódott, szemei lecsukódtak s ugy el terült mintha meghalt volna. A halál minden jelensége mutatkozott rajta, csak a feje teteje volt forró s ezen a helyen a vér ugy liktett, hogy a rajta nyugvó kezét szinte ellökte. Erre a fakirt betették a koporsóba s ezt elföldelték. Buzamagvakat vetettek el a siron, a kaput bezárták, s a kulcsot átadták Ventura tábornoknak. Minden nyolc napban megvizsgálták a sirt, s érintetlennek találták. A negyvenedik nap reggelén felbontották a sirt, s a fakirt ugyanolyan állapotban találták, mint amilyenben eltemették, csak éppen valamivel sárgább volt. Az élesztési kísérletek megkezdődtek, a szolga eltávolította testnyílásokról a viaszot, majd a tagok dörzsöléséhez látott. A fakir felnyitotta szemeit, de csak nehezen nyerte vissza eszméletét. Később magához tért. Gyengeségről panaszkodott ugyan, de különösebb baja nem volt. Az kétségtelen, hogy Ventura nem hazudott, s bizonyos az is, hogy a gyanakvó tábornokot nem csalhatták meg. Ennek dacára még a mai orvosi tudomány is tamáskodva áll az eset előtt.

— **Egy férj merénylete.** Hódmezővásárhelyről jelentik: Hétfőn este a vajhái tanyán kettős gyilkosság történt. Maksa István parasztgazda kiment a vajhái tanyára, hogy szeretőjét, Soós Emmát, aki elhagyta, visszatérésre birja. Soós Emma ugyanis éppen künn volt a tanyán és ott Csuka Sándor tanyás betegen fekvő feleségét ápolta. Maksa, amikor szeretője értésére adta, hogy nem tér vissza, revolvert rántott elő és többször rálőtt. A golyók halálos sebeket ejtettek Soós Emmán. A beteg Csuka Sándorné meg akarta fogni Maksa kezét, amire szintén rálőtt, de csak könnyebben sebesítette meg.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdaja, 1907.

Üzlet-áthelyezés.

Szíves tudomására adom tisztelt vendégeimnek, hogy üzletemet özv. BÁRDOS FLÓRIÁNNÉ házába helyeztem át és továbbra is kérem szíves támogatásukat.

Teljes tisztelettel

TARY MIHÁLY
borbély és fodrász.

Egy értelmes, jó fiú,

aki néhány polgári iskolát, de legalább is 6 elemi osztályt jó sikerrel végzett, tanulóknak felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

A tiszántuli járás főszolgabírája, mint elsőfoku iparhatóság.

2200/1907. szám.

Hirdetmény.

A Szegedi Kenderfonógyár Részvénytársaság Szegvár község külterületén, az Usztató-major szomszédságában, a 3601--3611 kat. hr. számú területen kenderáztató- és kikészítő gyártelepet szándékozik létesíteni.

A telep engedélyezéseért hozzám benyújtott kérvény ismerteti a felállítandó épületeknek s belső felszerelésüknek pontos rajzát, körülményes leírását és szabatos magyarázatát.

A kérelemnek helyszini tárgyalására határidőül folyó hó 21-nek délelőtti 10 óráját tűzöm ki s felhívom az összes érdekelteket, hogy a vonatkozó iratokat nálam a hivatalos órák alatt tekinthessék be, s amennyiben a vállalat ellen bármi oknál fogva kifogást emelni kívánnának, kifogásaikat ezen határidőben hivatalomnál szóval vagy írásban annál is inkább előterjeszszék, mert ha csak köztekintetek nem szolgálnak akadályul, az üzlettelep létesítését engedélyezni fogom.

Mindszent, 1907. november 6.

TARY ISTVÁN

főszolgabíró,
mint elsőfoku iparhatóság.

Tüzifa-eladás.

Van szerencsénk a t. közönséget arról értesíteni, hogy a nagy gözmalomnál levő fakereskedésünket tüzifa-eladással kibővítettük.

A tüzifa árai ölenkint a következők:

I. oszt. bükk hasáb 40 kor.
Gyertyán dorong 36 „
Bükk dorong 34 „
Bükk, cser, gyertyán vegyes 30 „
Galj, fa, vegyesen 24 „

Felvágott fa 100 kilónkint 2·80 korona; nagyobb rendelésnél házhoz szállítjuk s külön fuvardíjat nem számítunk fel.

Minden nálunk vásárolt fa fel-fürészelése és hazaszállítása 6 korona ölenkint.

A t. közönség jóindulatába magunkat ajánlva

maradunk fisztelettel

NAGY MIHÁLY ÉS TÁRSAI.

Ház-eladás.

Özvegy LATYÁK MÁTYÁSNE Kossuth Lajos-utca 58. számú háza örök áron eladó. Értekezhetni a tulajdonossal. 2—2

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerkesztő).

Értesítés.

Szives tudomására hozom a tisztelt közönségnek, hogy nálam minden csütörtökön, a legjobb minőségű

FRISS TORMÁSVIRSTLI,
SZALVALÁDÉ
PÁRISI FELVÁGOTT
NYÁRI SZALÁMI
KRINOLIN

kapható. — Ezenkívül tartok állandóan raktáron valódi krakói kolbászt, elsőrendű szalámit, ementhali sajtot, stb. stb.

Mély tisztelettel

STEINDL JÁNOS
fűszer, vas, csemege és rövidáru
kereskedő
(a község háza átellenében)

Nagy raktár zománczott konyhai vas-
edényekben és háztartási cikkekben a
legolcsóbb áron.

Legujabb divatu izléses

Bütorokat

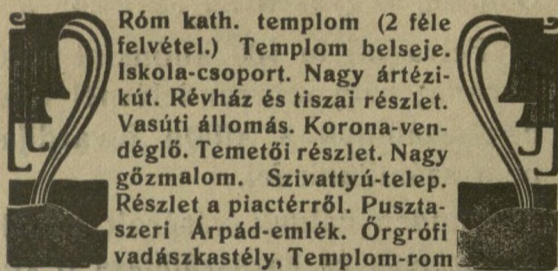
bármely stílusban a legfinomabb
kivitelben és a legolcsóbb áron
készít és üvegezéseket elvállal:
Zámbó Sándor, asztalos
Mindszenten, a Tar L.-féle házban.

Legujabb!

Gyönyörű platina nyomatu
saját felvételü

mindszenti képeslapok

ugymint:

Róm kath. templom (2 féle felvétel.) Templom belseje. Iskola-csoport. Nagy ártézi-kút. Révház és tisztai részlet. Vasúti állomás. Korona-vendéglő. Temetői részlet. Nagy gőzmalom. Szivattyú-telep. Részlet a piactérről. Puszta-szeri Árpád-émlék. Órgrófi vadászkastély, Templom-rom

darabonként 8 fillérért kaphatók:

Horváth Antal

könyv- és papirkereskedésében.

Nagy raktár mindenféle zsánerü és
kivitelü képeslevelezőlap-ujdonságban

Meghívó.

A Mindszenti Önségélyző Szövetkezet

1907. évi november hó 17-én
(vasárnap) délután 2 órakor
a szövetkezet helyiségében

Rendkívüli közgyűlést

tart,

melyre a részvényeseket
tisztellel meghívja

AZ IGAZGATÓSÁG.

TÁRGY:

- 1) Az Országos Központi itelszövetkezet kebelébe való belépés iránti intézkedés.
- 2) Az alapszabályok módosítása.

Eladó ház, föld és gép.

Korom Falábu Józsefnének a Pallavicini-tér 3. szám alatt levő háza örök áron eladó, vagy jövő év május 1-étől haszonbérbe kiadó. Ugyanott egy 8-as Suthlevort-féle magánjáró cséplőgép-garnitúra is eladó, valamint áruba bocsátja fenti tulajdonosnő a falu alatt levő 26 hold szántóföldjét a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett. Kint a tanyáján szalma, kukoricaszár akácfatörzsek, valamint mindenféle gazdasági szerszámok olcsón eladók. 1—2

Szecskavágó.

Egy jókarban levő, keveset használt szecskavágó-gép eladó Robicsek Mór kereskedőnél.

SZEGEDI IPAROSSZÖVETKEZET, MINT AZ ORSZÁGOS KÖZPONTI HITELSZÖVETKEZET TAGJA

BÜTORCSARNOKA

ajánlja a butorvásárló közönségnek DÚSAN FELSZERELT ASZTALOS ÉS KÁRPITOZOTT BUTOR-RAKTÁRÁT, hol állandóan a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig

több száz szobaberendezés

van készletben.

Ugy költségvetéssel, mint kézi rajzokkal készségesen szolgálunk.

Szegedi Iparosszövetkezet

Aradi-utca 6.

Telefon-szám : 455.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrassy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári áron.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!